

CLIVE WILMER

Kharón bárkája

1

Nem tudom elhinni,
hogy magamra hagyta:
hajótörötként ezen a parton,
s még látlak téged,
ahogy túl messze és tanácstalanul állsz,
meglehet, a csivitelő vásárlók tömegében
és nem veszed észre, hogy itt maradtam.

Arról ismerlek meg,
hogy ijedtség van a szemedben, oly csekély,
hogy senki más a világon észre se venné,
ahogy visszabámulsz erre a partra,
szemed merev, s nem látja az enyémet,
ahogy innen próbál még elérni téged.

2

Ilyen éjszakákon,
amikor nagy kupacokban áll a hó,
és túl hideg van ahhoz, hogy tovább
havazzon, és dermedtő a szél,
minduntalan te jársz eszemben.

És arra gondolok, milyen volt
fölkelni egy derűs reggelen
és odaszaladni ágyadhoz, hogy hozzád bújjak.
Ilyen éjszakákon
nem tudom visszatartani, ha rád gondolok,
könnyeimet, hisz kinn vagy a sötétben, mély hó takar,
és már soha, de soha föl nem ébredsz.

Wonderwoman

Ott feküdtem, ahová leestem.
Meztelenül a padlón, egyedül, nem tudtam felállni ?
És vártam a mentőket. Más szóval:
Teljesen megadtam magamat mások akaratának.

Akkor megjelent ő az ablakkeretben
 És bemászott az ablak felső részén keresztül:
 Világosszőke haja hátra kötve, szemöldöke homokszín-fakó,
 Meg a szeme, mint a nyári égbolt,
 S aranybarna bőre a ruha mély kivágásában,
 Meg valamilyen virágillatú és sós tengerszagot árasztó parfóm.

Milyen udvariatlan vagyok,
 Hogy nem kelek föl és üdvözlöm őt. De azért
 Fölemelt, szinte felölelt és elcipelt.
 Mit is tehettem volna?
 Olyan voltam, mint Odüsszeusz, elragadva, Kirké karjaiban,
 És tehetetlenségemben
 Nem voltam egészen biztos, hogy nem változtam-e disznóvá.
 Bár ismerve magamat, ettől titokban
 Mélyen meghatódtam.

Gömöri György fordításai

■ Clive Wilmer (1945–2025) angol költő, műfordító és kritikus. Londonban született, de Cambridge-ben végezte el az egyetemet, főként itt tanított, 2004-től mint a Sidney Sussex College fellow-ja, de Páduában és Velencében is oktatott. Verseskötetei közül a legteljesebb a *New and Collected Poems* (Carcenet, 2012), amelybe a többi között 36 versfordítást vett föl a modern magyar lírából. Gömöri Györggyel társfordított köteteket Radnóti Miklóstól, Petri Györgytől és Pilinszky Jánostól, de legkedvesebb magyar versfordításait a *Steep Path* (Corvina, 2018) c. antológiában gyűjtötte össze. Wilmer saját verseiből Gömöri György és Szabó T. Anna készített válogatást (*Végtelen változatok*, Szeged, 2004). Műfordításaiért Wilmer több magyar kitüntetésben részesült, amelyek között a legfontosabb a Janus Pannonius-díj volt. Mint kritikus, Wilmer szerkesztette John Ruskin írásait, és évekig ő volt a londoni Ruskin Guild nagymestere.